UNA AVENTURA INESPERADA

Hi havia una vegada un nen que es deia Joan. En Joan tenia por a tot. Els seus amics cada dia l'espantaven. Un dia potser li ensenyaven un ninot d'un fantasma o d'un dimoni, altres dies d'un vampir... L'única cosa en el món que no l'espantava eren els gossos. Així que pel seu aniversari li van regalar un gos. En Joan de nom li va posar Floquet.

Van jugar junts cada dia fins que es van fer els millors amics i en Joan va dir:

- Mai ens separarem!

Un dia la mestra va explicar:

- Nois, d'aquí a poc temps ens anirem d'excursió.

Tots van preguntar:

- A on mestra, a on ?

La mestra no els va dir a on. Quan va arribar el dia, en Joan va agafar l'ampolla d'aigua, la gorra, el menjar i en Floquet.

Quan van ser allà van veure que es tractava d'un parc d'atraccions.

En Joan es va escapar perquè li feien molta por les atraccions. Quan ja era l'hora de tornar, en Joan encara buscava el camí de tornada cap a casa.

Quan tots ja eren a casa seva els pares d'en Joan estaven molt preocupats.

Però el que ells no sabien era que en Joan se les apanyaria genialment.

Ja es va fer de nit i va arribar a un castell encantat. Fora del castell hi havia un cartell que posava:

Atreveix-te a entrar, acomoda't, això ara és casa teva, perquè d'aquí mai no en sortiràs.

En Joan, després de llegir aquell cartell, tenia encara més por. Va mirar per tots els llocs d'aquella zona però era l'únic lloc per poder passar la nit. Va entrar i de cop va sentir soroll de rats-penats i serps.

Després va travessar la primera porta i hi havia una sala d'estar molt lúgubre i horrorosa. Però allà hi havia tres cofres.

Abans d'obrir el primer cofre es va sentir una veu que deia:

- Joan, un d'aquests dies potser un dels nostres regals et servirà.

En Joan va contestar:

- Doncs sí, crec que sí! Un amic misteriós?

Va obrir aquell cofre i a dins hi havia menjar.

Va obrir el segon que en canvi tenia aigua.

Va obrir el tercer i de dins en va sortir una fada.

- Hola Joan - va dir la fada.

- Hola fada misteriosa.

-Jo em dic Blumi - va dir ella.

- Doncs, si vols, pots venir amb nosaltres.

I així ho va fer.

Una mica després van entrar en una sala diferent. Era un traster però van marxar perquè no els interessava.

Van seguir tot un passadís molt i molt llarg. Quan el van acabar de travessar estaven molt cansats, tots menys la fada. Llavors van pujar per les escales fins a un dormitori. En Joan va dir:

- Ja que som aquí podem dormir fins demà?

De seguida ja estaven dormint. Al matí va venir un altre nen i va preguntar:

- Què puc anar amb vosaltres? Em dic Marc.

Tots junts van anar a la sala del costat que era una cuina. Allà la fada va cuinar el menjar que en Joan havia trobat al primer cofre i van esmorzar.

Després van trobar tres llanternes i van continuar fins a una sala on poder descansar una estona.

Però quan es van adonar en Floquet no estava amb ells.

Aleshores van seguir fins a la sala que tenia la porta d'or. Allà dintre estava en Floquet lligat a un pal i un vampir estava a punt de mossegar-lo.

Llavors tots el van enlluernar amb les seves llanternes i el vampir es va convertir en cendra.

En Joan va rescatar en Floquet i des d'aquell dia va ser el nen més valent de tots, ja no va tornar a tenir més por i, amb l'ajuda de la fada en Marc i en Joan amb el gosset van tornar amb els seus pares.